

## Az apa öregsége

*Rakva kőből, öntve vasból:  
mégse tart a bástya, lépcső.  
Szám ha meg már földbe kóstol,  
mindennek örökre késő.*

*Jajgassatok magatokba!  
Visszhang hogyha visszakondul,  
én felelek jajotokra,  
nem kaphattok mást azontúl.*

*Kiáshattok, ültethettek  
újra tisztas asztalfőre:  
ott mellettem megölhetnek,  
meg nem tudlak óvni tőle.*

*Jól hiába lakna százszor  
a majd egyszer éhezendő,  
kínjait a koplalástól  
bizton hozza a jövőendő.*

*Megy az apa szemlesütve,  
törvényírta szégyenében,  
hogy a földbe lefeküdné,  
megveretve, csontszegényen.*

## Falusi temető

*Kocsmá kettő volt, néha három  
s egyéb gyülekezőhely is,  
meg persze a lakások — így  
néha több hét se volt elég  
látnom minden barátom.*

*Temető egy van. Úgy hiszem,  
nagy részük ott található már.  
Nyilván hallották, készülök,  
s megbeszélték a randevút,  
hogy nékem egyszerűbb legyen.*

## Éjenkint legalább

*Éjenkint legalább, szállva meg akkor a  
békesség, legalább akkor: a fül s a szem  
ajtóit s az agyét zárva be gondosan  
minden rosszakaró elől.*

Éjenkint legalább, hogy ne ömlne be  
rajtuk bírni alig bírt gonoszok hada,  
s hogy ne lenne köves, fulladozó torok  
síp-dob hangja szikár zeném.

Éjenkint legalább . . . Nappal a hemzsegő  
dolgokból nagyon is gyakran előcsapong,  
s meglankasztja a hev mozdulatok tüzét  
raj-sok fagy-fene gondolat.

## Jövő

Még valóságos lábbal  
lép valóságos földre  
s nekem lábam se lesz már

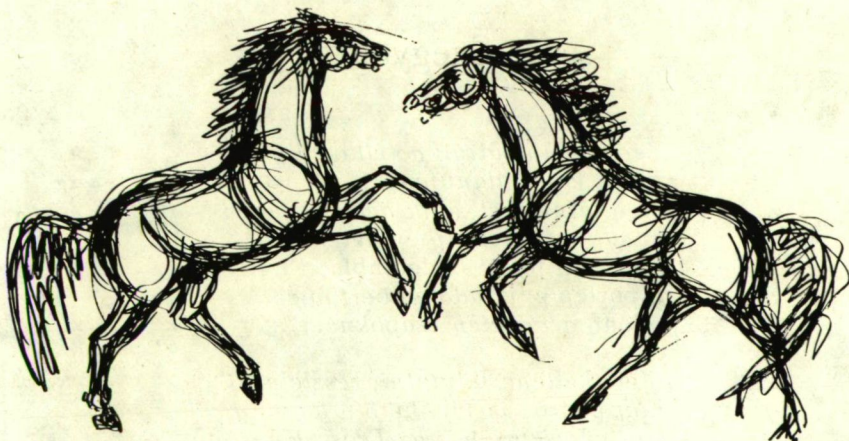
Tovább jut így le is győz  
emlékezése: „mintha”  
de hát annyira mindegy

Erőltetik idézni  
jön a toldás a metszés  
a „minthá”-ból tanúság

Én leszek az? Ki bánja?  
Ahogy kell az a fontos  
a mag másutt van úgyis

Még valóságos szájjal  
még valóságos hangon  
valóságos fülekbe

mikor szájam se lesz már  
mikor hangom se lesz már  
s akarhat bármilyennek —



sz. f.